

tahha minna ka sedda rahwast mitte las-
ta arraminna. Teised rääkisid küll üles;
kuida se luggu olnud, kui Jummal neid
olli käsitud kunninga jure miina; agga
kunningas holis kaks sest; ta laskis need
üllewatajad kutsuda ja laskis, et Ebreas
rahwale ei piddand enam õlgi antama
teilisõitowide tarwis, ta laskis neid isse
ennestele sedda sata, ja õmmeti ni paljo
kirowa igga päwa walmistada kui ennegi,
kui neile kunninga polest õlled ollid antud.

Et küll Moses ja Aaron rahwa nurris-
semisse pärrast Jummalala käskimisse peale
jälle Waras jure läksid ja rahwa pärrast
rääkisid, Aaron ka omma keppiga sedda
immetegoo teggi mis Jummal käsitud,
hiiski ei tahtnud kunningas rahwast mitte
arralosta, sest et noiad seddasamma ka
moissid teha, agga nenda et Aaroni
lep nende teiste keppid, mis ka madduks
sanud, keil arranelas.

Süis

Süis laskis Jummal Egiptusse rah-
wa ja Ma peale tulla kümme nuhtlust, et
kunningas piddi sedda wisi weel ümber-
mõtlemä, ja Jummalala sama wotma
kuulda, et ta Israeli rahwast las'eks ar-
raminna. Esimenne nuhtlus olli se, et
Aaron keppiga jöffe löi, süis sai wessi kei-
kis paikus werreks, kallad surrid keil ärra,
ja jöggi hakkas nenda haifema, et Egipt-
tusse-rahwas ei woinud teps sest jua. Et
nüüd noiad omma kunniga moistafid
sedda ka teha, süis jäi kunninga südda il-
ka korwaks, ja ei lastnud polegi Israeli
rahwast arraminna; ei ta pannud sedda
nuhtlustle tähhele. Süis tuli teine
nuhtlus, se olli se, et kui Aaron keppiga
löi keige wee ülle mis seal maal, et keil
wessi ni paljo konne wäljasatis, et need
keil sedda maad arrafatsid, ja neid keil
paigad täis olli, ei seisnud nemmad ei
rahwa egga kunninga kallalt rahho. Kunt-
si-meh/